

თოვლიანი სამარე

ქალწულის, ცრემლი დაეცა საყდარს
(იქნება კიდევ ოხვრა მრავალი).

და უხილავი, სადგურთან სადღაც,
იკივლებს წვიმა და ორთქლმავალი.

მოვა სინაზის ლურჯი დამლევნი
და შენი სული მზეზე ფერს იცვლის.
და მდინარესთან უხმო კვამლივით
ადგება დილის მოთეთრო ნისლი.